

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXIII. De Origenis studio: & quomodo presbyterii honorem adeptus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

mo Imperatoris Alexandri computationem temporum circumscribit. Ex reliquis autem illius Scriptis, hæc sunt quæ ad notitiam nostram pervenerunt. In opus sex dierum. In ea quæ post sex dies consecuta sunt. Adversus Marcionem. In Canticum Canticorum. In capita quædam Ezechielis: de Pascha. Adversus omnes hæreses. Sed & alia plurima apud alios asservata licet reperire.

CAPUT XXIII.

De Origenis studio: & quomodo Presbyterii honorem adeptus est.

Huc refer
Niceph.
c. 18. l. 5.

EX eo tempore etiam Origenes in divinas Scripturas Commentarios cepit conscribere: Ambrosio innum-
eris stimulis eum incitante, nec solum verbis atque hortationibus, sed etiam largissimis rerum necessariorum præbitionibus. Quippe septem & amplius Notarii dictanti illi præsto aderant, qui præstituto tempore sibi per vices succedebant: nec pauciores antiquarii simul cum puellis elegantius scribere affuctis: quibus omnibus necessarios sumptus copiose subministrabat Ambrosius. Sed & incredibilem quamdam alacritatem in hoc sacrarum literarum studio ipse pro virili parte conferebat: qua quidem re potissimum Origenes adscribendos Commentarios impellebatur. Hæc dum ita geruntur, Urbanum ecclesiæ Romanæ Pontificatu octennio perfunctum excepit Pontianus: Antiochenam verò ecclesiam post Philetum Zebinus regendam accepit. Quo tempore Origenes compellente ipsum necessitate ob ecclesiastica negotia in Achaïam profectus: cum per Palestinam transiret, Presbyterii gradum per impositionem manuum Cæsareæ ab illius regionis episcopis accepit. Porro qui deinceps motus ejus causâ fuerint concitati, & quæ super iisdem motibus à Præsulibus ecclesiarum constituta sint: & quæcunque alia vigens ipse ac florens in prædicatione Verbi divini contulit, cum proprium opus requirant, in secundo libro defensionis quam pro illo conscripsimus, sufficienter à nobis sunt expofita.

Απεθβείς, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐτὶ αὐτοκρατορὸς Ἀλεξάνδρου τὰς χεῖρας ἀπεγράφη. τὰ λοιπὰ αὐτῶν συγγραμμάτων τὰ εἰς ἡμᾶς θόντα, ἐστὶ τὰ δὲ εἰς τὴν ἐξαήμερον. εἰς τὰ τὴν ἐξαήμερον πρὸς Μαρκίωνα· εἰς τὸ αὐτὸ εἰς μέρη τὰ Γεζεκίηλ· πρὸς τὴν Πάχα· πρὸς ἀπάσας τὰς αἵρέσεις. πλείστα τε ἀλλὰ καὶ ὡς πολλοῖς ἔνδοξοις ἀνὴρ ὡς ὁ μῦθος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ.

Περί τῆς Ὀριγένης σπουδῆς, καὶ ὅπως ἐκκλησιαστικὸν ὄνομα ἔλαβεν.

Β **Ε**Ξ ἐκείνης δὲ καὶ διερχομένη τῶν εἰς τὰς ἡμέρας γραφῶν ὑπομνημάτων ἐγένετο δὲ Ἀμβροσίῳ εἰς τὰ μάλιστα παρορμητικῶς τὸν μυρίαὶ ὅσαι οὖν προτεροῖς, καὶ ταῖς λόγων καὶ ἀδελφότησιν αὐτὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις τῶν ἐπιτηδείων χρῶνται ταχυγράφοι καὶ αὐτῶν πλείους ἢ ἐπὶ τὰς μόνον παρήσαν ὑπαγορεύοντι, χεῖρας τῶν νοῖς ἀλλήλους ἀμείβοντες· βιβλιογράφοι καὶ ἑλπίδες, ἀμα καὶ κόραις ἐπὶ τὸ καλὸν γράφειν ἡσκημέναις· ὧν ἀπάντων τὴν δέξασαν τῶν ἐπιτηδείων ἀφθονον ἀνέσταν ὁ Ἀμβρόσιος ἐρεστήσατο. καὶ μὴν καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεῖα λόγῳ ἀσκήσει τε καὶ σπουδῇ, προθυμίαν ἀδελφῶν αὐτῶν συνεισέφερεν· ἥ καὶ μάλιστα αὐτοὶ προτερον ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων συντάξιν τέτων δὲ ἔστας ἐχόντων, οὐδεὶς αὐτὸν ἐπισκοπῶν σάντα τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἔτερον οὐκ ἐπαρθεὶς διὰ τὸ ἐχέειν Ποντιανὸς τῆς δὲ Ἀντιόχειας Φιλητὸν Ζεβίνος. καὶ ὁ δὲ Ὀριγὴς ἐπεὶ τῆς χεῖρας ἐκκλησιαστικῶν ἐνεκα πραγμάτων, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα σευλάμενος τὴν διαπολιτισμένην, πρεσβυτέρους χειροθετοῦσαν ἐν Κωνσταντινίᾳ πρὸς τῶν τῆδε Ἐπισκόπων ἀναλαμνέμεναι. τὰ μὲν οὖν ἐπὶ τῷ περὶ αὐτῶν κεκνημένον τὰ τε ἐπὶ τοῖς κινήσει δεδομένα τοῖς ἐκκλησιῶν προσέωσιν, ὅσα τε ἄλλα ἀναμνέμεν περὶ τὸν θεῖον εἰσενήνεκται λόγον, ὡς καὶ δεόμεθα συντάξαι, μετὰ τὴν ἐν τῇ δόξῃ ἡς ὑπὲρ αὐτῶν πεποιήμεθα δόξα λογίας, ἀπεγράψαμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ.